

Asia T-111/01 R

Saxonia Edelmetalle GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

Välitoimimenettely — Täytäntöönpanon lykkääminen — Valtiontuet —
Asiavaluus — Kiireellisyys

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys
2.8.2001 II-2338

Määräyksen tiivistelmä

1. *Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Väliaikaismääräykset — Myöntämisedellytykset — Kiireellisyys — Fumus boni juris — Kumulatiiviset edellytykset — Kaikkien kysymyksessä olevien intressien vertailu — Välitoimista päättävän tuomioistuimen harkintavalta*
(EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)
2. *Väliaikainen oikeussuoja — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Pääasian tutkittavaksi ottaminen ei ole asian kannalta merkityksellinen — Rajat*
(EY 242 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)

3. Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Väliaikaismääräykset — Myöntämisedellytykset — Vakava ja korjaamaton vahinko — Todistustaakka
(EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)
4. Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Väliaikaismääräykset — Myöntämisedellytykset — Vakava ja korjaamaton vahinko — Taloudellinen vahinko — Tilanne, joka voi vaarantaa kantajayhtiön olemassaolon — Arviointi ottaen huomioon sen konsernin ominaisuudet, johon kantaja kuuluu
(EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, ettei välitoimia voida myöntää, jos jokin niistä puuttuu. Välitoimista päättävä tuomioistuin myös tarpeen vaatiessa punnitsee kyseessä olevia etuja.

men olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia.

(ks. 11—12 kohta)

2. Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei pääsääntöisesti voida tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei muodostettaisi ennakolta pääasian ratkaisua. Kun kuitenkin vedotaan siihen, että pääasiassa nostettu kanne, johon välitoimihakemus perustuu, on selvästi jätettävä tutkimatta, saattaa osoitautua tarpeelliseksi tutkia, onko olemassa edellytyksiä sille, että kanne voidaan ensi näkemältä ottaa tutkittavaksi.

Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistui-

(ks. 16 kohta)

3. Vältöimihakemuksen kiireellisyys on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta välttyttäisiin siltä, että vältöimisiä pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä vaatineen asianosaisen kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä seurauksiltaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Vaikka onkin totta, että vakavan ja korjaamattomissa olevan vahingon olemassaoloa ei tarvitse todeta ehdottomalla varmuudella, vaan riittää, että vahingon aiheutuminen on riittävän todennäköistä, kantajan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella tällaista vahinkoa voidaan pitää vakavana ja korjaamattomissa olevana.
4. Kun vältöimistä päättävä tuomioistuin arvioi täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaa vaatimusta, varallisuusvahinkoa ei voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska vahinko voidaan myöhemmin korvata. Näiden periaatteiden valossa täytäntöönpanon lykkääminen on perusteltua vain, jos käy ilmi, että ilman tällaista toimenpidettä kantaja joutuisi tilanteeseen, joka olisi omiaan vaarantamaan sen olemassaolon. Kantajan taloudellisen tilanteen arviointi voidaan suorittaa ottaen huomioon muun muassa sen konsernin ominaisuudet, johon se omistus pohjansa perusteella kuuluu.

(ks. 21—22 kohta)

(ks. 23—24 ja 27 kohta)